

LXVII.

CYPRIANUS AFER, aki előbb retorikát tanított, mégpedig nem kis eredménnyel, majd pedig Caecilius presbiter rábeszélésére, akitől a mellékneve is ered, kereszténnyé lett, és minden vagyonát átadta a szegényeknek. Nem sokkal utána a presbiterek sorába iktatták, később pedig a karthágóiak püspökükké választották.

Tehetségéről fölösleges volna hosszan beszélni, a Napnál is világosabbak munkái.

Valerius és Gallienus császárok alatt támadt nyolcadik keresztényüldözés idején szenvedett vértanúságot; ugyanazon a napon, amelyen Rómában Cornelius, csak nem ugyanabban az esztendőben.